柳

100

司行

प्रागयां दृषदं कृष्णाजिनस्योपरि निद्धाति धिषणासीति (१.४६) ततो दिव स्कम्भनीरिति (१. ११.) दृषदः पश्चाद्वागे अधस्ताद्वरगयां शम्यां प्रेर्यति रुषदः प्राचीनप्रवणता जायते : ततो धिषणामि पार्वतेयीत्युपलां (१. १३.) रुषद उपर्वतग्राम्पद्धाति : ततो धान्यमसीति (१.२०.) दृषदि तण्डुलानोध्य प्राणाय विति (१.२०.) प्रतिमत्नं पिनष्टि ॥ पिष्यमाणेषु तण्डुलेषु कपालेषु च भृगूणामि-ति (१. १०.) ताष्यमानेषु यज्ञमानो मङ्गीनामिति (१. २०.) पात्रात्तरादाज्यमाज्यस्या-ल्यां प्रिचिपति । ततो वेदोऽसीति (२०२०) १) मल्लेण वेदं करोति । तत्र पश्कामो यज्ञमानः कुशमुष्टिं प्रदिवाणावृत्तं वत्सज्ञानुसदृशं प्रदिशमात्रं वेदं करोति ब्रद्धा-वर्चमकामिस्त्रवृतं त्रिगुणम् ग्रवाखकामो मृताकारम् काठके वेदं करोति दर्भमुष्टिं प्रसव्यमावेष्योपभुज्यायाणा७ शुल्वं कृता त्रिः परिकृत्य गुणेषु शुल्वान-मवकृष्यायम्य शुल्वात्प्रादेशे हिचाग्राणीध्मे निधायोत्करे मूलानीति वत्सजा-नुर्वत्सज्ञानुतुल्यः मूतकार्या मूतवित्रवित्रयते मूतस्तृणवर्त्यादिनिर्मितं धान्यावपन-कामाभावेऽध्येतऽर्व वेद्स्याकारा भवति निष्कामस्याकारात्तरान्पदे-शादिति धूर्तस्वामिनः 🔊 । ततोऽधर्युद्धिामनु प्रसितिमिति (१.२०.) दृषद् उपरि वर्तमानानि पिष्टान्यपलयेव कृषाजिने प्रोकृति प्रेर्णयाधः पातयति । ततश्चनुषे विति (१.२०.) कुल्लाजिने पतितानि पिष्टानि विलोकयति । ततः पवित्रे पात्रां कुला कुलाजिनात्पिष्टान्याद्य सपवित्रायां पात्र्यामावपति कुलाजिनम्त्पाख 3) तेनैवावपेदिति इरिस्वामिनः देवस्य वेति (१.२६) संवपामीत्यसेन मलेण सं-वापः । तत उत्थाय गार्क्पत्यस्य पश्चारुपविशति वेदिमध्ये वा । तत ग्राग्नीधः स्फं सच्चे गृक्षीबोपसर्जनीरुद्धास्याधर्यीर्द्विणेनानीय ") पिष्टानामुपरि धृतस्य सप-वित्रस्याधर्यीर्क्स्तस्योपरि निनयति । ततोऽधर्युर्ग्रीधा निनीयमाना उपसर्जनीर्द-चिणक्स्तध्ताभ्यां पवित्राभ्यां प्रतिगृह्णाति समाप ग्रोषधीभिरिति (१.२६) · श्रग्नीधा च तथा निनयनं कार्यम् यथाधर्यीर्मस्त्राते ग्रहणं सम्पर्वते । जनयत्ये विति (१.२२.)

মিন্ত্ৰ, see Vaj. S. pag. ३५. ২) See the vyakhya at १. ३. २३., where this same passage is quoted from Laugaxi. ३) This quotation is not accurate: the very words of Dhurtasvamin see at १. ३. २३. pag. ५५. and ५६. ৪) ? ন্যায় १. ५) ? প্রতিন্তি १.